

## 1. ВЪ ВЛАКА

Месечината сънно люлѣе  
на прозореца своя фенеръ  
и огръва съсь сребърна грѣйка  
тебе мой бледоликъ пасажеръ.

Само ти още бдишь въ полуздрача  
на това третокласно купе  
и все гледашь навънка вторачень  
къмъ зеленото зимно небе.

Колко ноци ти слушашъ унесенъ  
тоя старъ монотонень напѣвъ —  
на вагона приспивната пѣсенъ,  
на сирената будния ревъ.

Озарень отъ това пълнолуние,  
твоятъ образъ гори вдъхновенъ  
и ми спомня за златния юноша,  
който нѣвга живѣеше въ менъ.